

Fá-magyarázat a Fák-konferencián az USA fővárosában

(Változtatás 2006. augusztus 8-án)

(Li Hongzhi, 2006. július 22.)

(Erőtéljes taps)

Köszöntelek benneteket! (minden tanítvány: Üdvözlét a Mesternek!)

Ez alkalommal viszonylag sokan vesznek részt a Fák-konferencián, sok területről (régiből) jöttek tanulók. Már nincs helye mindannyiójuknak egy teremben, így több teremre van szükség. A Dáfá-tanítványok a mai napig művelték magukat, így még világosabb lett számotokra, mi ez a Dáfá, ami szerint művelitek magatokat. Még inkább tisztában lettetek azzal, mi a kötelessége egy Dáfá-tanítványnak és még inkább tisztában lettetek azzal, milyen fontos mindaz, amit ma csinálnak a Dáfá-tanítványok. Így az összes lény megmentésének a folyamatában, a személyes művelés folyamatában és a Fák-helyreigazítás idejébeli Dáfá-tanítványok Fák-igazolásánál egyre érettebbek lesztek, egyre jobban is csináljátok. A helyzet mostani változásának a szempontjából nézve, ez szintén nagyon világosan látható.

Ha a mostani helyzetről van szó, már egészen más lett, mint az üldözés kezdetén abban az évben. A gonosz üldözi a Fálun Gong-ot, nem érte el, hogy leverje a Fálun Gong-ot az üldözésen keresztül, de saját maga le lett verve. (taps) Ez nem egy egyszerű üldözés polgárok egy csoportja ellen az emberi társadalomban. Ez nem is csak egy egyszerű üldözés művelők egy csoportja ellen. Ez a jóra való (jó) és gonosz közötti erőpróba a világegyetemben. Ez szintén egy erőpróba az egoista, önző és elfajult élőlények között, amelyek érintve vannak a Fák-helyreigazításnak a folyamatában és maga a Fák-helyreigazítás között. Én régen megmondtam, hogy a Fák-helyreigazításnak ez a dolga teljes bizonyossággal sikerülni fog, senki sem tarthatja fel. (taps) Ez nem csak a művelésnek egy egyszerű dolga. Ez nem csak a Fálun Gong-nak egy egyszerű megjelenési formáját érinti egy csoport jószívű polgár formájában a társadalomban. Ez a világegyetem Fák-helyreigazításának egy kicsinyített mása (miniatűrja) az emberi társadalomban. Ez a világegyetem összes jelenségének az összpontosulása az emberi társadalomban. Az emberi társadalomban létező jelenségeken keresztül már láthatjuk a világegyetemben folyó Fák-helyreigazítás egész helyzetét. Bár nem olyan mértékben messzemenő, szívet rázó és viharos mint a világegyetemben, hanem a jó (jóra való) és gonosz közötti erőpróba jelenségére korlátozódik az emberi társadalomban, mégis látni lehet az elfajult élőlényeknek a zavaró kihatásait a Fák-helyreigazítás folyamatában.

Egy mondatot mondtam korábban, azt mondtam: „Ha a menny változni akar, azt senki sem tarthatja fel (állíthatja le).” (taps) Micsoda hát már egy ilyen gyenge, rosszindulatú párt? Mit is számít hát? Ha a Dáfá-tanítványok művelése ma be lenne fejezve, csak olyan kevés ember lenne megváltva, akkor szintén csak olyan kevés ember lenne a világon, aki megmenthető lenne. Akkor itt mindennek vége lenne, még csak egy napra sem lenne szükség a rosszindulatú pártot feloszlatni, (taps) hiszen a létezésének a célja, valamint a megteremtése kezdetben a történelemben és a fenntartásának a folyamata, mindez a Dáfá-tanítványok mai Fák-igazolását kellett szolgálja, ez nevezetesen a régi erők által lett elrendezve. Ha már nem hasznavehető, minek van még szükség rá? A világegyetemben [a párt] egyáltalán semmi. Csak a Dáfá-tanítványok művelése és az összes élőlény megmentése valami valóságos dolog. Csak a Dáfá-tanítványok emelkedése és a hatalmas erény, amit megalapoztak ebben a folyamatban, valami örökkévaló dolog, ez a jövőt szolgálja. Mit számítanak hát a többi dolgok? Azok egyáltalán semmik. Azok, akik ebben az időközben egy zavaró hatást fejtettek ki, mind fel fognak oszlani a kiegyenlítés közben és maradéktalanul meg lesznek semmisítve.

Minden, amit a Dáfá-tanítványok a művelés és a Fák-igazolás folyamatában mutattak, természetesen úgy mond egy jelenség a művelés állapotában. Ebben a folyamatban biztosan fognak létezni olyanok, akik jól cselekedtek és olyanok is, akik nem cselekedtek olyan jól. Léteznek olyanok, akik állandóan ingadoznak és olyanok is, akik nagyon állhatatosak és nagyon jók, ezek mind ebben a folyamatban való megjelenések (jelenségek), a művelés pontosan ilyen. Ez szintén más mint a személyes xinxing-vizsgáknál a korábbi művelési módszerekben. Nektek már tudomásotok van a korábbi művelési módszerekről, bárhogy is, a xinxing-vizsgák az ő művelésükénél csak egy személyes dolog volt. Most másképp van, a Fák nagy. A főcél a Fák-helyreigazítás a világegyetemben. A művelési állapotok,

amiket a Dáfá-tanítványok mutattak, teljesen mások, mint a múltban való művelésnél, amelyiknél a személyes beteljesülés volt a cél.

Én már régen mondtam, hogy a Dáfá-tanítványok művelése pontosan egy olyan formája a művelésnek, amelyiknél az ember olyannyira, mint lehetséges az emberi társadalomhoz alkalmazkodik. Ez az a művelés is, amelyiknél az ember olyannyira, mint lehetséges megfelel a hétköznapi emberek formájának. A művelésnek ez a formája, amelyikben az ember megfelel az emberi társadalomnak, bizonyosan ehhez a fajta művelési állapothoz vezet. Ez a művelési állapot más, mint az összes művelési módszer és művelési állapot a történelemben. Ha valamilyen művelési módszert vagy valamilyen művelési utat venne példának az ember, nem lehetne összehasonlítani őket egymással, mert ez még sohasem létezett a történelemben. Szintén sohasem létezett ilyen egy nagy dolog mint a Fáhelyreigazítás és ilyen egy nagy dolog, amelyiknél az élőlények egy ilyen nagy csomója lett kiképezve, kialakítva és ilyen magas gyümölcshelyzetek lettek elérve. És a döntő az, még senki sem létezett, aki sikeresen művelte magát (a sikerhez művelte magát). Az, aki sikeresen művelte magát, a mellék-összellelem volt. De hogy egy ember egy istenség lehetne, ilyesmi még sohasem létezett a történelemben. Így egy művelési módszert sem lehet a történelemben összehasonlítani ezzel. A Dáfá-tanítványok művelési környezetében és művelésének folyamatában előfordulhat, hogy ti jól együttműködtök vagy szintén nem működtök jól együtt, felléphet egy állapot, amelyikben állandóan konfliktusok léteznek. Az is előfordulhat, hogy a Dáfá-tanítványok kölcsönös emelkedése közben némely konfliktusok meg lehetnek oldva, de aztán egyre újra konfliktusok merülnek fel, néha nagyon hevesnek tűnnek és néha valamivel békésebbnek. A művelési folyamatban néha egy idő után újra visszaesések vagy új konfliktusok adódnak, sőt még feltűnőbbek mint korábban. Így némelyek azt gondolják: „Ó, hogyan lehet, hogy mi újra és újra műveltük magunkat és ennek ellenére még mindig ilyen erős konfliktusaink vannak? Mi újra és újra műveltük magunkat, hogyhogy még mindig léteznek konfliktusok? Mi újra és újra műveltük magunkat, hogyhogy még rosszabbak vagyunk, mint korábban? Mi újra és újra műveltük magunkat, miért nem látunk semmi emelkedést?” Sokaknak van egy ilyen gondolata. Valójában ez egy téves felismerés, ez onnan ered, hogy az ember egyáltalán nem értette meg a Dáfá-tanítványok művelési formáját.

Én eldöntöttem, hogy a Dáfá-tanítványok az emberi társadalomban művelik magukat. Ennél a dolognál pedig a legegyszerűbb út ajtaja lett kinyitva, úgyhogy az ember buddhává vagy istenséggé művelheti magát, anélkül hogy elszakadjon a világi élettől. De, mint tudjátok, mindenféle jelenségek az emberi érzületek egymásba ütközése közben az emberi társadalomban és az erkölcs romlottságának az állapota a társadalom valóságában, ez egy nagy nehézségi fokhoz vezetett. Ez még nem minden. Az istenségek szemében itt nagyon alattomos és piszkos, mindenütt karma van. A karma az emberi testnél olyan nagy, hogy a járásnál a karma már lefelé hullik, az embervilág is tele van még rossz érzélem-démonokkal és rothadt kísértetekkel, ezek mind a legalacsonyabb szint elfajult anyagai. Ebben a környezetben művelődni, nem csak egy vizsga arra, hogy megemelkedhetsz-e ebben a környezetben, hanem ez azt a részt, amelyik az emelkedés után már készre van művelve, szintén erősen beszennyezheti. Ez egyáltalán nem kerülhető el. Hogyan művelheti akkor még magát? Folyton művelődni és folyton beszennyezve lenni, folyton tovább művelődni és tovább beszennyezve lenni, művelheti-e így sikeresen magát? Így nem tudja sikeresen (a sikerhez) művelni magát. Ennek alapján én figyelembe vettem ezt a pontot ennek a művelési módszernek a megállapításánál. Mihelyt a művelés folyamatában létrejött a művelőnek egy [olyan] része, amelyik készre művelte magát, mihelyt a szellemi (gondolati) látóköre megemelkedett és átjutott azon a vizsgán, időbeli megszorítások nélkül azonnal le lesz választva. (taps) Akkor semmiféle összeköttetése sincs többé az embervilággal és egy óriási dimenzió és egy hosszú időközön keresztül lesz elválasztva. Például néhány millió évvel vagy néhány tucatnyi millió évvel későbbre lesz eltolva. Hogyan lehet még beszennyezni? Egyáltalán nem lehet elérni. Talán a közvetlen közelben van, de az óriási idő- és térkülönbség alapján ebből a dimenzióból már semmiféle zavarás sem lehet okozva a Dáfá-tanítványok készre művelt részének. Ez tudniillik az, amire ezzel gondolok, le van választva. Ha újra és újra léteznek készre művelt részek, akkor az olyanok újra és újra le lesznek választva. Ha folyamatosan léteznek készre művelt részek, akkor az olyanok folyamatosan le lesznek választva. A nem készre művelt rész még egyre tovább műveli magát, míg a végén semmi több nem marad fenn, akkor az egész készre művelte magát, ez pontosan a művelési út, amit járnotok kell.

Ha te egy ilyen folyamatban vagy található, gondolatok csak bele, az nem úgy van, hogy az emberi társadalomban úgy tűnik, hogy a te nem készre művelt részed még mindig egy emberként műveli magát? Ha egy ember műveli magát, akkor még mindig mutatkozhatnak meg emberi gondolatok. Ha egy ember műveli magát, akkor még mindig létezhetnek az emberek különböző rossz gondolatai, talán hozzájuk szokott az ember egy hosszú idő után vagy azáltal keletkeznek, hogy újra beszennyeződött az ember a társadalomban. Mikortól fogva számít ez művelésnek egy művelő számára? Ha azt teszi az ember, amit egy Dáfá-tanítványnak tennie kell, például a Fát igazolni és élőlényeket megmenteni stb., ez a saját kötelezettséghez tartozik, ez a hatalmas erény megalapozása egy részének számít. Azonban a saját emelkedés a legfontosabb, hiszen ha te nem emelkedsz meg, nem csinálhatod jól mindezeket a dolgokat. Ebből kifolyólag szigorú követelményeket kellene felállítsál saját magaddal szemben. Ha gyengeségeket fedezel fel magadnál és folyamatosan megpróbálsz eltávolítani őket, akkor te a művelésnél vagy. Ha egy próbatétel legyűrésénél felismertél egy dolgot és tisztába jöttél azzal, úgy te jól csinálod, akkor már megemelkedtél. Az, ami megemelkedett, le lesz választva, ha újra létezik egy rész, amelyik megemelkedett, akkor ez is le lesz választva, de ami még fennmarad, az megint csak a nem készre művelt rész, ez egyre újra a nem készre művelt rész, és ez a rész még mindig az embervilágban található. Gondolatok csak bele egyszer, nem úgy néz ki, mintha ez az ember még egyre tovább művelné magát, de semmi nagyobb előrelépést nem lát nála az ember? Miért nem lehet hát valamivel istenibb (istenszerűbb)? Azoknál, akik jól művelték magukat, csak a viselkedésüknél fogva lehet látni, hogy valamivel szorgalmasabban haladnak előre. Szorgalmasan előrehaladni nevezetesen azt jelenti, hogy az ember mindenkor ügyel a viselkedésére és a szavaira. Ügyel a gondolatainak a visszatükrözésére és szigorú követelményeket tud saját magával szemben felállítani. Ha gyakran tud szigorú követelményeket saját magával szemben felállítani, akkor ez az ember a személyes művelésnél valamivel szorgalmasabban halad előre. Ameddig az ember még a művelésnél van, az isteni oldal nem szabad idejőjjön, így nem láthatod az istenség igazi viselkedését (magatartását) az emberi társadalomban. Ez a fajta művelés egy garancia arra, hogy a készre művelt rész nem lesz újra beszennyezve. Ez arra is egy garancia, hogy az ember egy ködös környezetben nem pillanthatja meg az igaz arcukat és ennek ellenére tovább műveli magát. Ez a garancia arra, hogy a Dáfá-tanítványok még magasabb gyümölcshelyzeteket érhetnek el felismerés által. Egyidejűleg ez arra is egy garancia, hogy az embervilág ebben az időtérben nem fog megváltozni az isteni oldal általi kezdeményezés alapján. Ha az ember így egyre tovább érvényesül és nem lazít, ha ezen üldözés közben és egy ilyen kemény környezetben még mindig tud művelődni és szorgalmasan előrehaladni, ha még élőlényeket is tud megmenteni és egyre jobban tudja csinálni, az nem nagyszerű?

Ez nevezetesen a művelési forma, amivel a Dáfá-tanítványok ma szembesítve vannak, amely a régi erők zavarásai által is stb. lett okozva. Így előfordulhat a művelésükben, hogy mihelyt egy részük készre van művelve, ez le lesz választva és minden, ami nincs jól művelve, megint újra meg fog mutatkozni. Még mindig emberi érzületek, valamint rossz tényezők fognak színre lépni. Ha konfliktusok lépnek fel, nem lehet azt mondani, hogy a Dáfá-tanítványok nem művelték jól magukat, azt sem lehet mondani, hogy ez a művelési csoport ilyen vagy olyan, vagy hogy ez az ember nem halad szorgalmasan előre. A készre művelt részét te sohasem láthatod, hiszen az az oldal már egy istenség, csak a nem készre művelt rész mutatkozhat meg még itt. De ezek az emberek valóban művelték magukat. Nem csak művelték magukat, hanem már létrehozták a saját óriási gyümölcshelyzetüket és óriási változásokat céloztak meg az egész testükben, testüknek sok része már istenséggé lett művelve. Összehasonlíthatják-e magukat a hétköznapi emberek ezekkel a Dáfá-tanítványokkal? Nem lehet őket összehasonlítani.

Ha mi egyedül arról az állapotról beszélünk, amelyikben konfliktusok merültek fel, úgy ezek a konfliktusok szintén mások, mint az emberi társadalomban levők. A Dáfá-tanítványoknál a konfliktusok a művelés miatt merültek fel, a Fát-igazolás miatt merültek fel. Ámbár ebben emberi érzületek, érvényesülési vágy és saját ragaszkodások vannak belefoglalva, ámbár azon tényezők vannak belefoglalva, hogy saját magát szeretné igazolni, úgy ők azonban tudják, mihelyt felfedezték ezeket, ki fogják javítani őket. Ez teljesen más mint a hétköznapi embereknél. Ebből kifolyólag a Dáfá-tanítványok között fognak létezni konfliktusok, de ezeknek a konfliktusoknak ugyancsak egy másik hatásuk van, nevezetesen mihelyt felmerül egy konfliktus, mások meg lesznek érintve ettől. És a többiek érezhetik ezt, úgyhogy ez a konfliktus hevesebbé válhat, következésképpen a művelő maga is fel fog figyelni erre. Ameddig az ember a konfliktusban befelé (magába) tud nézni, felfedezheti a saját

gyengeségeit. Ha a konfliktus nem mutatkozna meg, vagy ha ez a konfliktus nem lép fel, nem fedezheted fel és nem láthatod a ragaszkodásaidat. Művelhetné-e még magát, ha minden súrlódásmentes lenne?

Most sok vallási közösség létezik, amelyik azt mondja: „Nézd csak meg, milyen jó is nálunk. Mindannyian gondoskodnak egymásról és szeretik egymást.” Mit szeretnek hát? (mind nevetnek) A ragaszkodást szeretik, a boldogságot szeretik az embervilágban, azt a súrlódásmentességet szeretik, ami fenntartja az emberi létet. Az művelés? Nem! Semmi esetre sem. Ez csak védőernyőként szolgálhat az emberi érzületekhez való ragaszkodás számára. Remélem, hogy a Dáfá-tanítványok között olyan kevés konfliktus fog adódni, mint lehetséges, az annál jobb. Jobb, ha lehetőleg kevés konfliktus létezik, itt egy környezetről van szó, amelyikben egy olyan állapot jön létre, hogy mindannyian befelé (magukba) tudnak nézni és már figyelmes az ember, mielőtt egy konfliktus felmerül. Ezt várom el (Ebben reménykedek). Ha mindannyian így tudnak cselekedni, akkor az a legjobb. Mi van, ha nem tud így cselekedni az ember? Ha nem tud így cselekedni, szintén műveli magát, csak a környezetnek ebben az állapotában még nem olyan szorgalmas. Azonban ők még művelik magukat. Ez éppen a Dáfá-tanítványok állapota a mostani időnek a művelési környezetében. Mondok nektek még egyet: nincs semmi félnivaló, ha konfliktusok merülnek fel, csak az szükséges, hogy jól művelődjön az ember. Még azoknál is, akik nem csinálták jól a szárazföldi Kínában vagy nem cselekedtek nagyon jól, sőt valami nagyon rosszat tettek, ameddig ez a dolog még nincs befejezve, az csak a személyes művelésnek egy visszatükröződése. Azonban az idő nem vár az emberekre, egyre kevesebb esély fog adódni.

Gondoljatok csak bele: hogyan fog viselkedni egy ember, ha szeretné egy istenséggé művelni magát és fájdalmasan el kell engedje ebben a folyamatban a ragaszkodásait? Minden lehetséges úton és módon viselkedhet. Ha tudatában van ennek, kijavíthatja magát. Miért javíthatja ki magát? Nem azért javítja ki magát, mert szeretne egy jó emberként megmutatkozni a hétköznapi emberek között, hanem mert szeretné a beteljesüléshez művelni magát. (taps) Ez éppenséggel szentséges, ezáltal pont egy istenséghez vezető úton van. Ez különbözik a hétköznapi emberek minden konfliktusától. A megjelenési forma azonban nem lesz más, de a kiindulási pont és a cél más. Az állapotok és az, ami megmutatkozik a folyamatban, még nagyon különbözőek is, emiatt feltétlenül figyelmesek kellene legyetek ennél a pontnál. Ha ma szeretném egy lépéssel mélyebben elmagyarázni a művelési formát és a művelési állapotot, úgy nektek nem kellene az éberség egy szívét táplálnotok másokkal szemben a tanulókkal való együttműködés közben. (taps) Kölcsönös szemrehányások, kölcsönös kirekesztés emberi gondolatok alapján, minden ilyen állapot – én mondom nektek – azáltal keletkezik, hogy az ember nem értette meg ezt a művelési utat és következésképpen egy új ragaszkodás jött létre. Az nem úgy van? Az úgy van. Így nektek nem szabad hagyni, hogy új ragaszkodás keletkezzen, csak mert nem értettétek meg a művelési állapotot. Ez a ragaszkodás önmagában is egy óriási akadály az előmeneteled számára a művelésnél, emiatt ez a szív is el kell legyen engedve.

A művelésnél nagyon sok konfliktus merülhet fel a művelők között, sok ragaszkodást nem tud elengedni az ember, ez ahhoz vezethet, hogy a környezet állapota nem jó, különben nagyon jó lesz. Ha felmerült néhány probléma vagy konfliktus és nem néz magába az ember, a konfliktusok ki lesznek élezve; hiszen a saját ragaszkodás vezetett a konfliktusok kiéleződéséhez. Némelyeknél egyre tovább lesznek kiélezve a konfliktusok, ennek tulajdonképpen az az oka, hogy az ember saját magát nem művelte jól, olyan hosszan tartanak, amíg többé nem megoldhatóak. Az ember ugyancsak ingerült ezen állapot által. Mit tesz az ember? Felkeresni a Mestert. Mindegyik alkalommal a Mestert keresi fel, miután nem tudja megoldani többé a problémákat. Mindegyik alkalommal felkeresi a Mestert, ha nem tudja legyűrni őket vagy nem szeretné legyűrni őket. Talán segíteni akartok a Mesternek, hogy művelje magát? (mosolyog) (mind nevetnek) Vagy azon vagytok, hogy saját magatokat műveljétek? (taps)

A művelésnél saját magát műveli az ember. Mindegy milyen állapot merült fel, saját magán kellene elgondolkozzon az ember. Én mondom nektek mindannyiótoknak, ha valaki hétköznapi emberként problémákba ütközik és saját magán el tud gondolkozni, úgy ez az ember egy szentté válik a hétköznapi emberek között. Ha egy Dáfá-tanítvány valamilyen foglalatosságnál nehézségekbe ütközik és el kell gondolkozzon ezeken, neki a saját részén kellene keresnie, alkalmazkodnia kellene a Dáfá-tanítványok Fá-helyreigazításához szükséges környezethez és állapotához. Ha problémák merültek fel, annak az az oka, hogy saját maga többé már nem egy a Fá-alapelvekkel. Nézzétek meg, hol rejlik a

probléma, hagyjátok el ezt az viszálykodást és hozzatok megint rendbe. A legjobb módszer az, hogy ne nyomakodjon tovább az ember ennek ellenében, ne nyomuljon tovább előre és ne vadásszon tovább a megoldásra, ha beleütközik valamibe. Engedjétek el azt a szívet, menjetek egy lépést vissza és találjátok meg a megoldást. (taps) Mihelyt adódik valami, már olyasmit kell szorgalmazzon, mint például „Neked igazad van.” vagy „Nekem van igazam.”, „Az a te problémád.” vagy „Az az ő problémája.”, „Én így vagy úgy cselekedtem.” Bár úgy néz ki, mintha szeretne egy megoldást találni a konfliktusokra, valójában az egyáltalán nincs úgy. Bár nagyon ésszerűnek néz ki, valójában egyáltalán nem ésszerű, nem ment vissza egy lépést, nem engedte el teljesen azt a szívet és gondolkozott el rajta. Csupán ha teljes nyugalommal és kiegyensúlyozottsággal húzza ki magát ebből a konfliktusból és nézi meg ezt a konfliktust, oldhatja meg az ember valóban.

Ha így tudsz cselekedni mindegyik dolognál, legalább egy megoldásra megtalálhatod az utat. Hogyan oldhatnád meg ezeket máskülönben? Ha az ember tovább nyomul előre, még inkább megvan a kívánsága egy megoldásra, annál kevésbé oldhatja meg. Valójában egyszerűen nem tudod elengedni azt a szívet és egyre tovább nyomakodsz előre, feltétlenül egy világos választ akarsz, kinek van igaza és kinek nincs. Ámbár saját maga csinált egy hibát, a többiekénél is kell még hibákat találnon, így egy megoldást sem lehet találni. Sok dolognál van az úgy, ha már olyan messzire jutott az ember, hogy egy megoldást sem találhat többé, felkeresi a Mestert. Gyakran nem akarok találkozni a tanulókkal, erre léteznek okok. Valójában nagyon szívesen szeretnék veletek lenni. (taps) Ti már láttátok, mi lett az emberekből a mai társadalomban. Egyáltalán nem szeretném látni a piszkos szívüket és magatartásukat. Szívesen szeretnék kapcsolattal rendelkezni a Dáfá-tanítványokhoz. De mihelyt kapcsolatam van veletek, azonnal sok kérdéssel jöttök hozzám. (mind nevetnek) Sok dolgot, amit a művelésnél ti kellene műveljétek, rám akartok hárítani. Így semmit sem tehetek és megint csak nem merek veletek találkozni. (mind nevetnek)

Ha ti mindannyian befelé (magatokba) tudtok nézni, sok problémát meg lehet oldani, akkor nem is létezik többé olyan sok konfliktus, akkor nem is lesznek többé olyan heves reakciók. Bár a Mester így mondta, mindazonáltal azok emberek, akik művelik magukat. Ámbár a Dáfá-tanítványokról van szó, akik már egy olyan hosszú utat hagytak maguk mögött és máig művelték magukat, azok még mindig emberek, akik művelik magukat. A jó rész már egy istenség és le lett választva, emiatt mutatkozhatnak meg még mindig emberi érzületek. Sőt léteznek tanulók, akik azt mondják: „Mester, én már olyan hosszan műveltem magam, hogyhogy még mindig ilyen erős rossz gondolataim vannak, amelyek nem is hagyják elnyomni magukat?” Igen, ameddig nem művelted készre magad, a szennyeződésben tartózkodsz. Ameddig nem művelted készre magad és a régi tényezőid még nincsenek teljesen eltávolítva, meg fognak mutatkozni. Csupán ha mind eltűnt, akkor nem létezik egy probléma sem többé. Ámbár ezt így magyaráztam el, senki sem kellene közületek belsőleg lazítson, így azt gondolja: „Ah, így van ez, akkor semmitől sem félek többé. (mind nevetnek) Ha aztán megmutatkoznak, akkor hagyom őket éppenséggel megmutatkozni, nem is törődök többé evvel.” Az nem megy. A művelés áll az első helyen. Én éppen azt mondtam, ha nem tudod megfékezni őket, mikor konfliktusokba ütközöl és nem tudsz befelé (belül) és saját magadnál keresni, ha te nem javítod ki magad és nem tudod elengedni az emberi érzületeket, akkor nem fog megtörténni, hogy az a rész készre lesz művelve és egy istenséggé válik. Akkor ez számodra nem számít művelésnek. Ebből kifolyólag neked folytonosan istenséggé kell művelned a nem jól művelt részt, jól kell művelned magadat és szigorú követelményeket kell felállítanod magaddal szemben, csupán akkor művelés ez. Máskülönben minek műveli hát magát az ember?

Tudjátok, hogy sok vallás eljutott a Végső Fá Idejéig, nem úgy van, hogy az emberek valóban így szeretnének cselekedni. Az ok erre az, hogy az emberek nem rendelkeznek többé tiszta fejjel. Az emberek művelésnek tartják a munkát. Az emberek művelésnek tartják a vallás megőrzését. Valójában az istenségek egyáltalán nem ügyelnek ilyen dolgokra, ők csak egy ember szívének a megemelkedésére figyelnek, ez igazán a valódi megemelkedés. De az a környezet pusztán egy helyet kínál a művelőknek és a buddháknak és istenségekben hívőknek a közös megemelkedés számára, avégett hogy tanulhassanak valamit egymástól. Ez úgy van, mint a Dáfá-tanítványoknál, akik együtt tartanak meg egy Fá-konferenciát, együtt tanulják a Fát, tapasztalatokat cserélnek és együtt végzik a gyakorlatokat. A Dáfá-tanítványoknál kevesebb ilyen környezet létezik, de ez az egyedüli alkalom számotokra, hogy kicserélhessétek egymással a tapasztalataitokat. Még több időt és még több alkalmat

töltetek el az emberi társadalomban, és ha konfliktusokba ütköztök, az legtöbbször az emberi társadalomban levő megjelenés, ilyen művelési forma ez. Nem lehet azt mondani, hogy nem műveltétek jól magatokat; azt sem lehet mondani, hogy a Dáfá-tanítványok nem művelik szorgalmasan magukat. Még mindig fognak konfliktusok adódni. A fontos az, hogyan jár el ezzel az ember.

Éppen még egyszer elmagyaráztam nektek ezt a dolgot mélyrehatóbban. Tulajdonképpen minden Fá-alapelv, amit már elmagyaráztam, ehhez a Fá-hoz tartozik. Olvassátok csak el figyelmesen a Zhuán Fálun-t. Minden alapelv, amit ezen könyv megjelenése után magyaráztam el, a Zhuán Fálun magyarázata. Ha nem hiszitek, olvassátok el hát egyszer. Ha egyedül a Zhuán Fálun szerint műveli magát az ember, már sikeresen művelheti magát. (taps)

Szeretnék mellékesen még egy dolgot mondani: ha a Dáfá-tanítványok együtt csinálnak valamit, valóban jól kellene együttműködjétek egymással. A helyzet nagyon erősen változik, ti már láttátok, némely dolgoknál még sok akadály létezik pillanatnyilag. De ha minden akadály el van távolítva, ez a dolog is be van fejezve. Pontosan mivel ezek a dolgok még nincsenek eltakarítva és mert még sok ember létezik, aki eltévelyedett a hazugságokban; mert még sok ember létezik, aki nem akar tájékozódni az igaz körülményekről, csupán emiatt jött létre ez a mai helyzet. És ez az állapot pontosan olyan mint az olvadó jég, amelyik állandóan tovább olvad. Ha elolvadt az egész, akkor nem is létezik többé ez a környezet. Még ha emelni és művelni is akarja magát az ember, erre nem létezik többé környezet. Ha élőlényeket szeretne megmenteni, úgy az emberek már tisztában vannak ezzel és nem is szükséges többé ezt csinálni. Ez azt is jelenti, ha valóban eljut eddig a lépésig, nincs többé semmi tennivaló. Pontosan mivel most még olyan sok tennivaló létezik és mert sok ember még nincs tisztában ezzel, került napvilágra csupán ez a mai állapot és van szükség rátok, hogy tegyétek ezt. Ennek az állapotnak a változása mindattól függ, amit a Dáfá-tanítványok áldoztak az igaz körülmények tisztázásánál és amit az összes élőlény megmentéséért tettek. Természetesen a Fá-helyreigazítás helyzetének is van egy kihatása erre. Ha nem mindegyik Dáfá-tanítvány tisztázná az igaz körülményeket egyedülálló személyeknek vagy egyedi csoportoknak vagy a társadalomban, a gondolatváltozásnak a folyamata mindegyik hétköznapi ember felszínén nem lehetne istenségek által megcsinálva. Így egy embernek a felszínén levő dolgok Dáfá-tanítványok által kell legyenek megcsinálva.

Ami a Mester Fá-testeit, a jóra való istenségeket és az óriási mezőt illeti, amit a Dáfá terjesztett ki az embervilágban, ők minden lehetséges környezetet használhatnak, hogy hozzád vezessék a sorskapcsolattal rendelkező embereket és a megmentendő embereket, azért hogy egy esélyt kínáljanak nekik, hogy tájékozódjanak az igaz körülményekről. Viszont ti kell megtegyétek. Az szintén nem működik, ha ti nem teszitek meg. Ugyan nagyon megváltozott a helyzet, azonban a nyomás, ami rátok nehezedik, nem csökkent. Az emberek megmentése nagyon sürgős, és még sok ember létezik, aki nem ismeri az igaz körülményeket. A különböző kormányzatoknak az eljárásai is pontosan olyanok mint a hétköznapi emberek állapota. Mindegy, hogy egy helyes megértéssel rendelkeznek vagy sem, mindegy, milyen gondolataik vannak, tekintettel a tényekre már meg kell legyenek győződve ezekről. Szembe kell nézzenek a tényállással. Hogy ez most a művelés vagy az összes élőlény megmentése, ez egy embernek a szívére irányul, de nem egy csoportosulásra. Nincs meghatározva, hogy ez a nép meg kell kapja és az nem, ilyesmi nem létezik. Mindegy melyik néphez tartozol, mindegy melyik sarkában élsz a világnak, csak egy embernek a szívére van irányozva, de nem valamilyen csoportosulásra.

Sok Dáfá-tanítvány látta a jövő egy pár igazi jelenségét, ezek mind nem hamis képek. Az idő folyamán lépésről lépésre közelebb jönnek, emiatt a Dáfá-tanítványok jól kellene csinálják a dolgot, amit csinálniuk kell. Nem szükséges azzal törődnöd, hogyan néz ki ez a jövőben. Ha helyesen csinálod és ezt tudod a szívedben, akkor az már elég. Neked a szívedben kell legyen a Fá és azt kell tenned, amit tenned kell. Ameddig a Dáfá-nak szüksége van arra, akkor tedd azt, amit tenni akarsz. (taps) Egy dolognál sem kell a végletekbe menni, hanem ésszerűen és tiszta fejjel cselekedni, ez a Dáfá-tanítványoknak a hatalmas erénye. Bárki is tud egy stabil állapotot megőrizni ebben a művelési formában az emberi társadalomban, az akkor valóban a legjobban cselekedett ebben a művelési formában. Bárki is viselkedik egy olyan úton és módon ebben a formában, amelyik nem felel meg ennek a formának vagy túlmegy ezen a formán, akkor ő nem cselekedett olyan jól. Ha már egy ilyen művelési formája van a Dáfá-tanítványoknak, ez a forma kialakíthatja a Dáfá-tanítványokat és megteremtheti a jövő óriási gyümölcshelyzetet. Ha viszont te elszakadsz ettől a formától vagy nem

viselkedsz ennek a formának megfelelően, akkor az akadályokat okozhat a művelésed számára. Tulajdonképpen ez a ragaszkodásból jön.

Amiért elmondom ezt, és amiért elmagyarázom nektek ma ezeket a dolgokat, annak az az oka, hogy pillanatnyilag sok dolog nem lett elég jól csinálva, sok nyilvánvaló probléma létezik. Köztük van néhány ki nem elégítő állapot az egymással való együttműködésnél. Ezen körülmények alapján mondta a Mester ezeket a szavakat. Ma főként találkozni szeretnék veletek. A Fá-konferencia szintén egy jó lehetőséget kínál a tapasztalatcserére közöttetek, így a Mester nem szeretne többé sokat beszélni. Ennyit mára. Köszönöm nektek! (erőtéljes taps)

Valóban boldog vagyok, hogy látlak benneteket. (taps) Mindegyik alkalommal, mikor találkozom veletek, egy nagyon markáns változás létezik az összhelyzet, valamint az összállapot tekintetében. Mindegyik alkalommal így van. Ebből kifolyólag mondom én, hogy a Dáfá-tanítványoknak ez a környezete embereket acélozhat meg. Dáfá-tanítványként neked egy pozitív kihatásod van a társadalomban, egészen mindegy melyik környezetben vagy a társadalom melyik sarkában vagy található. Mindegy, hogy az igaz körülményeket tisztázod, a Fá-t igazolod vagy nem közvetlenül a Dáfá-munkát végzed, te azon vagy, hogy megmentsd az összes élőlényt és egy óriási hatást fejtettél ki, (taps) hiszen az őszinte gondolataidnak és az irgalmas meződnek már van egy pozitív kihatásuk. Remélem, hogy a jövőben még jobban csináljátok. (taps) Minden, amit a Dáfá-tanítványok teremtettek meg, hamarosan meg fog mutatkozni. Köszönöm nektek! (hosszas taps)

Nyilvánosságra hozva a www.minghui.de honlapon: 2006.08.09.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung auf der Fa-Konferenz in der Hauptstadt der USA (Änderung am 08. August 2006)

<http://www.minghui.de/data/jingwen/1/jw119.html>

Megjegyzés: Ennek a cikknek a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a Fálun Gong és a Zhuán Fálun című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetőek:

<http://www.falundafa.org/hungarian/web-content/books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat eszközölünk a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében